Křesťanská mezinárodní solidarita

Christian Solidarity International

Číslo 5 / 2019

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 28

Slovo úvodem

Drazí přátelé CSI!

Žijeme v době, kdy pronásledování graduje nejvíce za celou historii. Více než 240 milionů křesťanů čelí nějaké formě útlaku. Každý měsíc je zabito pro svou víru v Ježíše více než 300 křesťanů, je zničeno 200 kostelů a jsou zaznamenány tisíce násilných činů.

I v minulosti bylo pronásledování hrozné, ale celosvětově nebylo nikdy tak intenzivní jako dnes. Zahrnuje násilí – jen si vzpomeňme na nedávné hrozné útoky na kostely na Srí Lance (o vděčnosti rodin obětí útoků za okamžitou pomoc od CSI se dočtete ve Zpravodaji). Jenže naprostá většina pronásledování se neděje násilně, ale formou pomalé a vytrvalé ostrakizace a útlaku křesťanských obyvatel. V mnoha částech světa sledujeme dlouhodobé úsilí vytlačit křesťany na okraj společnosti, odříznout je od společenského života, přístupu k lékařské péči, spravedlnosti a dobrému zaměstnání – jedná se s nimi jako s méněcennými. Nové pronásle-dování křesťanů se objevuje i v západních sekulárních demokraciích. Mediálně je zajímavé právě jen násilí, ale vytrvalé pronásledování křesťanů se odehrává v mnohem větší a nepřed-stavitelné šíři a děje se tak v důležitých a také nejlidnatějších částech světa, především v Asii (Čína, Indie, Pákistán, Blízký východ) a Africe. Více ve Zpravodaji.

Pákistánská křesťanka, Asia Bibi, která byla po osmi letech propuštěna z cely smrti, pro-tože se ji z rouhání nepodařilo řádně usvědčit, už s rodinou opustila Pákistán a odcestovala do Kanady. V prvním rozhovoru, který poskytla listu The Sunday Telegraph, vyzývá světovou veřejnost, aby nepolevovala v tlaku na pákistánskou vládu a donutila ji změnit zákony o rou-hání. Je to v zájmu dalších desítek odsouzených, kteří sedí v pákistánských věznicích. Proto Vám ve Zpravodaji přinášíme text (elektronické) petice a odkaz na její podpis na internetu. Budeme rádi, když se připojíte.

Ve Zpravodaji se také dočtete o diskusi, kterou vedli experti na blízkovýchodní pronásle-dování. Konstatovali, že ani po porážce Islámského státu nepolevují hrozby islámského ex-trémismu. Naopak – bojovníci IS, kteří přišli o území, se rozptýlili do mnoha dalších afrických a asijských zemí a dál organizují džihád. Financí ze zemí Perského zálivu a Íránu mají dost. Iluze, že s koncem IS skončí i brutální násilí džihádistů proti křesťanům se rozplynula.

Děkuji, že si uvědomujete, že se pronásledování týká i nás, protože, trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny. Proto je tak důležité informovat o tom, co se děje církvi ve světě. Naší nejsilnější zbraní je modlitba, která pronikne každou pevností, tam, kam se my nedostaneme. Modlitba má moc rozlámat okovy, vysvobodit zajaté, pomoci a ulevit trpícím!

Chceme v adventním čase povzbudit občany, křesťany i představitele církví a veřejného života, aby pamatovali na pronásledované křesťany. Proto se připojíme v České a Slovenské republice k tradici tichých modlitebních setkání, kterou před osmi lety založila švýcarská pobočka CSI. Letošní vigilie se uskuteční 12.12. od 18:00 hod.

Budeme velice rádi, když se k připravovaným setkáním připojíte, nebo se přímo zapojíte do organizace v různých místech v Čechách i na Slovensku. Podrobné informace přineseme v listopadovém Zpravodaji, nebo Vám je na vyžádání zašleme.

Děkuji Vám, že nezapomínáte na trpící pro Krista!.

Monika Kahancová

*Jedním z hlavních úkolů CSI je informování veřejnosti o **pronásledování křesťanů ve světě**. Nabízíme vašemu farnímu společenství, sboru, škole, obci **přednášku a prezentaci** na toto téma. Budeme vděčni za váš zájem! Kontakt najdete na zadní straně Zpravodaje.*

Foto na titulní straně: Jižní Súdán – osvobozování otroků

USA: Diskuse o hrozbách islámského extrémismu

Biskup Michael Nazir-Ali, Habib Malik a John Eibner upozorňují na hrozbu islámského extrémismu pro náboženskou svobodu.

Účastníci diskuse:
anglikánský biskup Michael Nazir-Ali
profesor libanonsko americké university v Byblos, Habib Malik a dr. John Eibner z CSI.

Z leva: Michael Nazir-Ali, Habib Malik a John Eibner

Nehovoříme jen o izolovaných jevech, jde o soustavné pronásledování! - biskup Michael Nazit-Ali

18. července zorganizovala CSI ke druhému výročí vládní zprávy o náboženské svobodě diskusi expertů, aby tak upozornila na výzvy kladené islámskými extrémisty náboženské svobodě.

Dr Eibner uvedl, že celý název diskuse je „Výzva islámských extrémistů náboženské svobodě ve světě po Islámském státu“ s poukazem na to, že islámský extrémismus neskončil loňskou územní porážkou Islámského státu v Sýrii a Iráku. Islámští extrémisté nadále ohrožují křesťany a dalších nemuslimy nejen v Sýrii, ale velice zásadní byl i letošní velikonoční masakr na Srí Lance. Více než 200 věřících bylo zavražděno při bohoslužbách. Zdroj terorismu je ve státech Středního východu - wahhábistickém království v Saudské Arábii a v Islámské republice Irán. Dr. Eibner zdůraznil, že válka rozvíjená těmito silami má katastrofální dopad na náboženskou svobodu a lidská práva v celém regionu.

Profesor Malik ve svém vyjádření označil za základní problém Blízkého východu nedostatek svobody a živou tradici násilného odmítnutí jiných náboženství v regionu, ve kterém dominuje islám. „Podle islámských pravidel jsou nemuslimové v podřízeném - dhimmi - postavení, což znamená být druhořadým občanem vystaveným trvalému tlaku a povinnosti platit zvláštní daně. Tato tradice přežila první Islámský stát a čeká nás IS číslo dvě a tři.“ předpověděl Malik.

Jako alternativu uvedl Malik svůj rodný Libanon, jedinou zemi na Středním východě, kde křesťanská populace byla schopná odolat podřízenosti dimmi a zachovat si svoji nezávislost. Proto se v Libanonu, bez ohledu na milion problémů, zázračně udržuje jediná svobodnou společnost v arabském světě. Tento typ „zdravého pluralismu“ zdůrazňuje Malik „pomáhá vyvažovat radikalizaci.“

Biskup Nazir–Ali upozornil na mýty, které v posledních dnech slyšel od amerických státních úředníků. Např mýtus o terorismu, jako reakci na špatné ekonomické podmínky a chudobu. „Ve skutečnosti,“ poznamenal biskup: „ většina teroristických vůdců je velmi vzdělaná a má dobré ekonomické zázemí a rekrutuje se z populace frustrovaných mladých mužů. Náboženská svoboda může přežívat jen v pluralistickém státě s občanskou společností, ve které jsou si všichni před zákony rovni.“

Oba, profesor Malik i biskup Nazir-Ali, vyzvali k jasné akci na ochranu a zachování náboženské svobody před hrozbou islámského extrémismu. S poukazem na Libanon

Malik dokazoval, že: „svoboda, má-li být zachována, musí být houževnatě bráněna." Světové mocnosti musí v Libanonu podporovat jeho svobodnou společnost a zabránit vtažení země do regionální války, například mezi Izraelem a Iránem.

Biskup Michael vyzýval jednotlivce i církve, aby byli vytrvalí v solidaritě s pronásledovanými, i když půjdou proti zájmům zahraniční politiky Západu. Vyzýval také, aby se mezinárodní komunita ve svém odporu k extrémismu nechovala „selektivně". Vytýkal především vstřícný postoj k Číně a Saudské Arábii, která používá naše moderní zbraně v Jemenu.

Na závěr biskup řekl, že by rád připomněl otce profesora Habiba Málika, Charlese Málika, který byl hlavním autorem univerzální deklarace lidských práv z roku 1948 obsahujících článek 18 o právu na náboženskou svobodu a svobodu měnit své náboženské vyznání. Testem pro dodržování náboženské svody musí být respektování článku 18, nic menšího.

Zdroj: CSI

Videozáznam panelu je na: www.youtube.com/watch?v=nJosDNc2JyM

Sýrie, Irák: Uprchlík splácí „dluh"

Jouhanna uprchl před džihádisty ze severovýchodní Sýrie do irácké kurdské oblasti. Jednoho dne se setkal s dnešním výkonným ředitelem CSI Johnem Eibnerem a jejich setkání bylo počátkem dlouhé spolupráce. Dnes se Jouhanna věnuje potřebným na Středním východě.

Jouhannova rodinná historie je, jak je tomu u syrských křesťanů často, historií pronásledování. Předkové přežili genocidu křesťanů v Osmanské říši v roce 1915. Útočiště našli v Semele, která se nachází v současném severním Iráku a tehdy byla pod mandátem britské ligy národů. Poté, co se Britové v roce 1933 ze severního Iráku stáhli, došlo k pogromům na křesťany s několika tisíci zavražděných. Jouhannovi předci museli znovu uprchnout. Usadili se na řece Chabur v dnešní Sýrii, kde vzniklo kolem 30 křesťanských vesnic. Některé z těchto vesnic byly napadeny v únoru 2015 Islámským státem. Tři křesťané byli zabiti, více než 200 jich bylo uneseno. Za jejich propuštění požadovali džihádisté vysoké výkupné.

Jouhanna byl už v té době v křesťanské horské vesnici v iráckém Kurdistánu. Zažil invazi džihádistů (Svobodná syrská armáda, později al-Nusra) do Rakky. Někteří křesťané byli zabiti, ostatním bylo řečeno, že by měli odejít. V irácké horské vesnici byla Jouhannova rodina zcela odkázaná na pomoc místních křesťanů, kteří jim poskytli přístřeší a potraviny. Za této bezvýchodné situace se tehdy 19 letému Jouhannovi dovolal jakýsi Louise.

Setkání s J. Eibnerem

Jouhanna říká: „Louise jsem vůbec neznal. Řekl, že mě seznámí s Johnem Eibnerem. Louis hovořil, stejně jako moji rodiče, aramejsky, tak jsem mu věřil. Informoval mě o irácké organizaci pro lidská práva Hammurabi, pro kterou pracuje. Vysvětlil mi, že CSI podporuje jejich činnost a John Eibner CSI zastupuje.

Setkání s Johnem mě velice překvapilo. Ten cizinec se o mě zajímal a než jsme se rozloučili, věnoval mi sto dolarů. Nechtěl jsem je přijmout, ačkoli jsem zoufale potřeboval peníze. Proč mi ten cizinec dává peníze? Litoval bych toho později, kdybych je nepřijal? Bylo to poprvé v mém životě, kdy jsem si prostě vzal peníze. Chtěl jsem dluh splatit později – ale jak?

Cestou domů jsem Louisovi řekl, že bych chtěl pracovat jako dobrovolník. Po nějaké době mi Louis zavolal, že potřebuje překladatele. Byl jsem rád: Naskytla se příležitost splatit dluh!

Znovu jsem se setkal s Johnem Eibnerem. Poprvé jsem se zapojil do pomoci. Bylo pů-

sobivé poskytnout potřebným uprchlíkům tolik potřebnou pomoc. Zjistil jsem, že pomáhání má návykový potenciál! Přeložil jsem pro CSI příběhy pronásledovaných křesťanů. Několik dní jsem byl členem pomocného týmu. Na rozloučenou mi chtěl John dát dalších 100 dolarů za pomoc, kterou jsem poskytl. S uspokojením jsem odmítl - už jsem dostal zaplaceno!“

Jouhanna v „akci“

Distribuce pomoci

Schopný místní spolupracovník

V následujících měsících a letech Jouhanna pracoval pravidelně za nevelké peníze pro CSI. Jeho aramejské a arabské jazykové znalosti v kombinaci s jeho přátelským, oddaným a neohroženým chováním byly pro tým CSI nesmírně cenné. Pokud nebyl v místě žádný tým CSI, dokumentoval Jouhanna činnost CSI slovem i obrazem.

Po čtyřech letech na útěku v Iráku obdržel Jouhanna a jeho rodina azyl v Austrálii. Jouhanna pokračuje ve studiích, která musel v Rakce ze dne na den přerušit. Z Austrálie nyní posílá finanční příspěvky na projekty CSI na Středním východě.

Má smysl brzy vstávat

„Dnes vedu v Austrálii spokojený život. Elektřina, voda a internet jsou samozřejmostí, mám veškerou svobodu a společnost je to velmi tolerantní. Ale nikdy nezapomenu, kde jsou moje kořeny, jaký smutek jsem zažil a co pro mě cizinci udělali.

Práce s CSI výrazně zlepšila mé životní podmínky v Iráku. Měl jsem stálý příjem, práci, kterou jsem miloval, a kolegy, které jsem hodně obdivoval. Právě díky této práci nebyly čtyři roky, které jsem strávil v Iráku jako uprchlík, nejhorší dobou mého života. Lidé z CSI a Hammurabi mi nejen dali práci, ale přivedli mě k novému způsobu života. Naučil jsem se pracovat pro lidi, kteří zoufale potřebují pomocnou ruku. V Austrálii mi hrozí, že zapomenu na tento způsob života. Chci ale pokračovat v práci pro lidi na Blízkém východě. Má to smysl a stojí za to brzy vstávat a tvrdě pracovat. „

Jouhanna byl skvělým spolupracovníkem CSI v Iráku; dokumentoval distribuci potravin pro lidi vyhnané z Islámského státu.

Zdroj: CSI

„ Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme…“

sv. František z Assisi

Srí Lanka: Děkuji vám za vaši solidaritu!

Vaše pomoc posílila smutné rodiny.“ Partner CSI Esther

Islámský velikonoční útok na Srí Lance byl šokující. Mnoho lidí vyjádřilo svou solidaritu dary na pomoc obětem. CSI upřímně děkuje za tuto štědrost.

Foto: Smuteční koutek pro Suthagar Anayah Peter s jeho oblíbenými hračkami; sedmiletý chlapec při útoku zemřel

Na velikonoční neděli 21. dubna 2019 provedli muslimové bombové útoky na tři kostely a tři hotely v Colombu, Negombu a Batticaloe. Bylo zabito více než 250 lidí, více než 500 bylo zraněno. Tragédie obrovských rozměrů.

Prosba CSI o pomoc se setkala s okamžitou reakcí a na účtech se brzy objevilo několik desítek tisíc švýcarských franků. Dovolte nám vyjádřit upřímné poděkování všem, kteří přispěli a zapojili se do ohromné vlny solidarity pro trpící křesťany na Srí Lance!

Oběti útoku

„Za vaši rychlou reakci, která povzbudila rodiny obětí jsme velmi vděční, “píše právička Esther ze Srí Lanky. „Nejenže vaše pomoc výrazně zmírnila finanční zátěž v kritickém období, ale postižené rodiny se ujistily, že křesťané na Západě na ně nezapomínají a jsou solidární.“

Díky vaší pomoci mohli partneři CSI distribuovat přibližně tisíc potravinových balíčků rodinám ve třech oblastech postižených terorismem. Značné obnosy darů nám umožnily převzít náklady na léčbu těžce zraněných a prostřednictvím našich partnerů např vybudovat toalety pro oběti útoků se zdravotním postižením. Jde o obrovskou úlevu pro ty, kdo trpí chudobou v každodenním životě.

Pomoc pokračuje

Díky vašim darům může být obětem poskytována lékařská péče a psychologická pomoc. Zajišťujeme také, aby sirotci a děti práce neschopných otců nemusely přerušit školní docházku.

CSI - Adrian Hartmann

Dopis z Indie

P. Jose Palely SDB

Zdravím Vás z Don Bosco College, Golaghat, Assam.

Krátce zmíním historii našeho díla ve škole Dona Bosca v Golaghatu.

V roce 1941 salesiánští misionáři z Evropy otevřeli misijní centrum v Golaghatu. Misie zajišťuje stravu pro dělníky na čajových plantážích. Většina sběračů jsou katolíci. Byli přivedeni Brity ze severní Indie na práci na čajových plantážích. Jsou levnou pracovní sílou a do dnes jsou velmi chudí. Dělníci jsou politicky opomíjenou skupinou, jsou nevzdělaní ekonomicky, sociálně a psychologicky velmi zaostalí. Takže pracujeme na jejich povznesení.

P. Jose Palely v Don Bosco College (uprostřed)

Aby dosáhli určité úrovně, vlivu a postavení ve společnosti, potřebují vzdělání. Pro tyto přehlížené dělníky a další zaostalé a opomíjené skupiny ze sousedních států otcové Dona Bosca otevřeli vysokou školu.

V současnosti vysokou školu navštěvuje přes 350 studentů, z nichž většina jsou křesťané pocházející z vesnic a zaostalých oblastí. Poskytujeme jim vzdělávání a formování víry. Většina jde o katolíky, kteří žijí s příslušníky jiných denominací společně a praktikují svou víru.

Musíme jim pomoci prohloubit křesťanskou víru. Pomoci jim stát se dobrými vůdci prostřednictvím bohoslužeb, školení a různých vzdělávacích programů.

Před několika měsíci došlo v čajových plantážích k tragédii s alkoholem. Kvůli dodávce nezákonného alkoholu několik lidí zemřelo. Byla to pro oblast velká tragédie. Naše saleziánská komunita pomáhala postiženým znovu začít tak, aby nepodléhali depresím po tomto neštěstí. Oslepli také dva rodiče vysokoškolských studentů a tak jejich vzdělávání finančně podpořila vysoká škola.

Nemáme řádné místo pro pořádání bohoslužeb. Chtěli bychom vás požádat, abyste nám pomohli postavit kostel jak pro mládež, tak pro komunitu z okolí vysoké školy. Jsou to velmi chudí lidé pracující na čajových plantážích, kde trhají listy za denní mzdu. Jsou chudí, ale hluboce věřící a velmi nadšení ve věcech víry.

Pomozte nám, prosím, jakýmkoli způsobem, jak nám můžete pomoci, vybudovat kostel pro mládež a lidi z okolí.

Modlím se za vás v tento velmi zvláštní den, když slavíme mučedníka Polska, otce Maxmiliana Kolbe. Moje myšlenky se také obrací do Evropy, která přinesla víru lidem v našem regionu a děkuji Bohu za jeho milosrdenství a lásku.

Fr. Jose Palely SDB

CSI
Christian Solidarity International
Křesťanská mezinárodní solidarita

Indie: Nesnadná situace křesťanů

Kořeny křesťanství v Indii

Křesťanů je kolem 30 milionů a tvoří 2,3% populace. Dominantním indickým náboženstvím je hinduismus následovaný islámem. Do země přinesl radostnou zvěst apoštol Tomáš. Objevil se na Malabarském pobřeží (Kerala) v roce 52. Velmi intenzivně kázal, než byl umučen. Dnes žijí křesťané převážně na severozápadě Indie. Soustavným úsilím pronikli křesťané do všech částí indického národního života. Dnešní vládu hinduistické nacionální strany Bharatya Janata silně znepokojují, poněvadž jsou výrazně vzdělanější než průměr populace a křesťanské ženy jsou početnější než v jiných náboženstvích (křesťané dívky nechávají narodit).

Příchod katolicismu

Do 16. století byli římští katolíci v Indii neznámí. Přišli sem však misionáři z katolické Evropy a začali hlásat radostnou zvěst Indům. Zakládali křesťanské školy, nemocnice, ošetřovny jako součásti misionářských center. Později přišli také britští, skotští, američtí a němečtí protestanští kazatelé. Misionáři přeložili Bibli do hlavních indických jazyků. Křesťané dnes tvoří většinu ve spolkových zemích severovýchodní Indie Méghálaja, Mizóram, Nágáland a mají značný podíl i ve státech Manipur a Arunáčalpradéš. Žijí také v Coastal Andhra, Tamilnádu, Kerale a Kanara (Jižní Indie).

Hrozby

Znechuceni nábožensko-ekonomickým extrémismem stále více lidí, včetně dalitů (úplně nejnižší kasta nedotýkaných), konvertuje ke křesťanství. Dalité nesmějí ani vstoupit do hinduistických chrámů. Podle náboženské evidence z roku 2011 je křesťanů 24 milionů tj 2,3% z celkových 1028 milionů Indů. Na křesťanské populaci se dalité podílí 14 miliony a patří k nejvíce zanedbávané komunitě v Indii. Radikálním hinduistům se nelíbí přístup křesťanů k dalítům, protože je jim v křesťanském prostředí poskytováno vzdělání a možnost zařadit se do indické společnosti a tím rozkládat tradiční, oficiálně zrušený, kastovní systém.

Narendra Modi

Pronásledování křesťanů

Současný ministerský předseda Marendra Modi zahájil pronásledování křesťanů, už když stál včele spolkového státu Gudžarát. Jeho strana Bharatya Janata Party (BJP) prosadila antikonfesijní zákon jako nástroj pronásledování menšin – zvláště křesťanů a muslimů. BJP navazuje na staré hnutí hinduistického nacionalismu – Hindutvu. Její vládnutí provází legální beztrestnost aktérů násilí a jeho úřední schvalování. Děje se tak už desetiletí a hinduismus je zneužíván k pronásledování křesťanů a muslimů.

Ospravedlňování vládou většiny

Postup hinduistických nacionalistů je ospravedlňován demokratickým právem většiny schválit zákony, které vyhovují většině. Vždyť Hindustan (Indie) je tu především pro hinduisty! Nárokují si zákaz propagace náboženství i když ji garantuje ústava Indie v článku 25. Indie se prohlašuje za sekulární stát. Realita je ale jina a nejedná se jen o pogromy ve státě Urísa a řadě dalších spolkových zemí.

Šikana a sociální znevýhodňování

Jak jsme již uvedli, dalité tvoří velký podíl křesťanů v Indii. Dalité jsou jako výrazně znevýhodněná skupina podporováni státem. Konverzí ke křesťanství ale o státní podporu přicházejí, což je opatření namířené proti jejich konverzi. Každý hind, který konvertuje ke křesťanství, je ohrožen společenskou ostrakizací a nejrůznějším pronásledováním až po mučení a zabití. Smrt je častým údělem misionářů.

Indové zcela ignorují výsledky práce misionářů v severovýchodní Indii, kterou v podstatě zvelebili a jsou v oblasti silně zastoupeni. Zvláště za vlády BJP čelí řadě nových omezení a zkoušek.

Skryté sledování křesťanů

Za vlády ministerského předsedy Narendry Modi se prohlubuje nenávist ke křesťanům a muslimům. Ti reagují stále skrytějším prožíváním víry i náboženských obřadů. Došlo to tak daleko, že policie v civilu proniká mezi křesťany, aby je následně odhalila a vystavila ponižování a všemožným ústrkům. Úřady pracují se seznamy křesťanských institucí, které mohou vystavovat násilí a všemožným obstrukcím.

Rozsah pronásledování křesťanů

Případy násilí proti křesťanům se vyskytují téměř ve všech částech Indie. Hojně je lze lokalizovat v severní, střední a západní Indii ve státech Gudžarát, Maháráštra, Uttarpradéš, Madhjapradéš, a do oblasti hlavního města Dillí.

Mnoho incidentů zůstává neohlášeno z obav z represí. Nahlášené případy sahají až do roku 1964. Evidují je ochránci lidských práv. Genocidu připomínají pogromy ve státě Urísa (podrobně jsme informovali – upáleno zaživa nejméně 500 lidí, zničen bezpočet kostelů a obydlí).

Trvale sledují pronásledování náboženských menšin mezinárodní organizace na ochranu lidských práv, které poukazují na konkrétní skupiny a sdružení organizující násilí. Zdá se, že to ale nestačí, protože vláda řízená BJP drží nad aktéry násilí ochrannou ruku. Má moc i nad soudy, a tak jsou vězněni křivě obvinění nevinní křesťané. V hledáčku násilníků jsou spíše spíš evangelikální a svatodušní křesťané než katolíci a pravoslavní. Nejvíce případů násilí je hlášeno ze státu Uttarpradéš. Podle zprávy Open Doors pronásledování rapidně roste od roku 2016 (Narendra Modi a jeho strana BJP vyhrává volby od roku 2014).

Útoky na kostely

V červnu 2000 byly vyhozeny do povětří čtyři kostely ve státech Andrapradéš a Tamilnádu a další kostel byl vypleněn. V roce 2008 byly poničeny dva kostely ve státě Kerala. V roce 2015 byl vandalsky poničen kostel v Harvana. Kostel sv. Jiří v Mumbai byl napaden a poničen maskovanými muži. V tomtéž měsíci byla napadena katedrála v Jabalpuru a bylo přitom zraněno přes 12 osob. V dubnu 2015 byl napaden kostel Panny Marie v Agře a byla stržena a rozbita socha Panny Marie s Ježíškem.

Několik kostelů bylo napadeno v posledních letech v hlavním městě Dillí v posledních letech. Kostel svatého Štěpána byl vypálen spolu s kaplí Panny Marie vloni v květnu a kříž byl popsán hinduistickými slogany. To je jen několik z řady dalších případů.

Křesťanské organizace protestují

Prezident Všeindické rady křesťanů, Joseph D´Souza, říká: „Vláda byla pasivním divákem a často svou shovívavostí přikyvovala násilí na křesťanech a jejich kostelích.“ Rada vyzývá ústřední vládu a společnost aby neignorovala utrpení a nepřiživovala nenávistnou kampaň proti menšinám. Je nezbytné zastavit pomluvy rozšiřované provládními organizacemi. Rada lituje, že indická ústava je sekulární jen podle názvu. V praxi je život a postavení minorit určováno náladami ozbrojených gangů. Čtyři jeptišky a tři řeholníci náležející k Misionářům lásky byli nedávno na severu Keraly napadeni čtyřiceti gangstery. Po dalším volebním vítězství BJP čekají křesťany krušné časy.

Amjed Jaaved, Modern Diplomacy

Asie zůstává „nepřítelem“ svobody náboženství

Zpráva Pew Research Center konstatuje, že v dekádě 2007 – 2017 vzrostly dramaticky restrikce náboženství. Přibyly zákony, způsoby jednání a činy státních úředníků, které omezují náboženský život a praktikování víry. Smutné vedení v těchto činnostech mají Střední východ a severní Afrika.

Zpráva Pew Research Center – amerického centra pro rozbor společenských problémů a jejich odhalování - se zabývá dekádou 2007- 2017.

Poslední údaje dokumentují vysokou nebo velmi vysoko míru pronásledování a omezování náboženství v 52 zemích, včetně zemí velmi významných jako je Čína, Indie, Indonésie a Rusko v porovnání se 40 zeměmi v roce 2007. Studie se nakonec zabývá 56 zeměmi. Nejhorší je situace v v zemích Středního východu a severní Afriky. Pronásledování ale během sledované dekády prudce roste i v jiných regionech, včetně Evropy.

Všechny země Středního východu (vyjma Libanonu) prosazují jedno náboženství – 17 jich má státní náboženství a dvě mají prosazované náboženství. Všechny tyto země, kromě Izraele, jsou islámské. Např. v egyptském rodinném zákoně je to tak, že mají-li manželé stejné náboženství, soudy aplikují tradiční náboženské zákony příslušného náboženského společenství. Když ale je jeden z manželů muslim a druhý třeba kopt, aplikují soudy islámské právo.

Prosazování náboženství státem roste v zemích Středního východu pomaleji než v jiných, rozsáhlejších regionech, kde pozorujeme znatelný růst vládou prosazovaného náboženství.

Např. v Thajsku je dle nové ústavy z roku 2017 zajištěno postavení buddhismu zvláštní podporou prostřednictvím výchovy, propagace principů buddhismu ve společnosti a zavedením mechanismů k zabránění profanace buddhismu v jakékoliv formě. Počínaje rokem 2007 roste u asijských vlád tendence odkazovat se na náboženské autority, texty a učení.

Biskup Antoine Camilleri, podsekretář Vatikánu pro vztahy mezi státy, odsoudil rostoucí tendenci (dokonce i ve stabilních demokraciích) kriminalizovat a pokutovat náboženské představitele za jejich otevřenou podporu víry, speciálně v otázkách života, svatby a rodiny.

Čína: Válka s náboženstvím

To, co Čína nazývá počínštěním, Hitler nazýval nacifikací. - Stewen W. Mosher

Pro věřící v Číně jdou poměry rychle od zlého k horšímu. A čínská komunistická strana má jasno. Její kampaň počínšťování - dostat církve do područí státu – byla právě zahájena.

Stávající vlna pronásledování začala minulý únor, kdy nové kruté restrikce náboženství vstoupily v platnost. Rychle pokračuje ničení nebo hanobení kostelů (jen křížů bylo barbarsky strženo více jak dva a půl tisíce) a mešit.

Katolíci byli zvlášť objektem zájmu, což se projevilo množstvím uvězněných biskupů a kněží a stržením některých velmi proslavených svatyní. Jak nedávno prohlásil jeden z podzemních kněží: „Katolicizmus v Číně čelí kalamitě“. Dalším křesťanským denominacím se daří jen o málo lépe. Církev Smlouvy ranního deště v Chengdu si prošla napadením 9. prosince. Bylo uvězněno přes 160 příslušníků kongregace včetně pastora Wnag Yi, označeného jako „podněcovatel odporu státní moci“.

Čínští muslimové jsou také v nemilosti, speciálně turecky mluvící menšiny na dalekém západě Číny. Během uplynulých let bylo více než milion Ujgurů a Kazachů z celkem 10 milionů příslušníků menšin „umístěno“ do převýchovných táborů. Požaduje se tam po nich, aby mluvili pouze čínsky. Jsou nuceni jíst vepřové a pít alkohol a říká se jim, že všechna náboženství jsou jen pověry. Pronásledování Tibeťanů a vyznavačů Falun Gong také postoupilo na vyšší úroveň. Dokonce i maličká židovská komunita soustředěná ve starodávném čínském městě Kaifeng nezůstala stranou pronásledování. Jako připomínka děsivé křišťálové noci nechaly úřady zničit jejich provizorní synagogu (bylo jim zakázáno postavit novou), roztrhali jejich posvátné knihy a naplnili mikve (rituální nádrž na očistu) smetím a kamením.

Je důležité pochopit, že strana pronásleduje věřící, protože oponují oficiální ideologii státu – „socialismu s čínskou tváří“. Převážná většina se podřídila komunistickým pravidlům. Nechtějí nic jiného, než prožívat svoji víru v pokoji – podle práv zakotvených v čínské ústavě.

Pastor církve Ranního deště prohlásil, citujíc bibli, že komunistická strana je zde z boží vůle. To mu ale nepomohlo z vězení.
Katolická církev šla v září loňského roku ještě dál ve snaze uspokojit Čínu uzavřením doposud tajné dohody o jmenování biskupů. Ale válka strany s náboženstvím pokračuje. Nedlouho po uzavření smlouvy byla odstraněna socha Sedmibolestné Panny Marie ze svatyně v Shanxi. Místní stranické orgány čin zdůvodnili tím, že je ve svatyni soch mnoho.

To vyvolává trpký úsměv. Čína je doslova zaneřáděná sochami minulých komunistických vůdců. Problém soch ze svatyně Sedmibolestné Panny Marie je v tom, že jde o špatné sochy. Zobrazují anděly a svaté, místo velikánů komunismu jako Mao a Teng Siao-pching. Poněvadž ti tam mají být.

A ještě hůř, svatyně Naší Paní z hor v provincii Yunnan byla zbořena do základů. Proč se vláda rozhodla zhanobit a dokonce zbourat místo veřejné úcty katolíků? Pravý problém je dle mého názoru v tom, že ji přicházely uctít statisíce poutníků z celé Číny, aby vzdali poctu Matce Boží. Taková veřejná přehlídka loajality něčemu jinému než je strana, v době, kdy se její vůdci snaží o počínštění náboženství, přece nemůže být dále trpěna.

Někteří západní politici pořád ještě věří, že počínšťování pouze směřuje k osvobození čínského křesťanství a dalších náboženství od zahraničních vlivů. Ve skutečnosti široká politická kampaň směřuje k přeměně všech náboženství v Číně na nástroj státní kontroly.

Proto strana uvalila spoustu nových restrikcí na náboženské aktivity v zemi. A proto také stát agresivně vystupuje proti kostelům, které jsou útočištěm věřících.

Úřady ustanovují náboženské představené, včetně katolických biskupů, podle toho, zda jejich primární loajalitou před jejich vírou je poslušnost straně. Bible se přepisuje pod dozorem strany tak, aby vyzněla její loajalita ke státu. Pastoři a kněží jsou nuceni umístit státní vlajku a obraz vůdce strany na své oltáře. Ti, kteří projeví jakýkoliv odpor proti takovému pronikání státu, jsou obžalování z destabilizace a rozvracení státu. A takových případů je mnoho.

Když se Hitler v roce 1933 chopil moci, pustil se do podniku, který nazval nacifikací. Aby dostal církve pod kontrolu, nařídil,

že svastika bude obklopovat oltáře a jeho portrét bude umístěn na význačném místě kostela. Teologové byli nuceni k takovým úpravám bible, aby byla konformní s nacistickým myšlením. Ti, kteří se vzepřeli, skončili v koncentrácích s obviněním ze zrady.

Hlavním úkolem nacifikace bylo vzývat Třetí říši a jejího vůdce, Adolfa Hitlera.

Téměř všichni čínští křesťané čelí pronásledování, protože si přejí více než jen "Dávejte císaři, co je císařovo a co je božího Bohu".

Steven W. Mosher

Afrika: Alarmující růst pronásledování křesťanů

V některých oblastech intenzita pronásledování hraničí s genocidou, tak, jak je definována Spojenými národy.

• „Útočníci po křesťanech žádali, aby přijali islám. Ale duchovní i ostatní odmítli. Nařídili jim, aby se shromáždili pod stromem, sebrali jim bible a mobily. Potom je volali jednoho po druhém za budovu kostela, kde je zastřelili." tolik World Watch Monitor 2/5

• Pronásledování křesťanů a ostatních ne-muslimů se neodvíjí od rasy, původu nebo barvy kůže, je to jen o jejich náboženství.

• Jestliže tyto zločiny nebudou zastaveny, lze s velkou pravděpodobností očekávat, že africký kontinent čeká stejný osud, jaký potkal Střední východ. Z většinově křesťanského regionu se stane region s křesťanskou minoritou.

Páter Simeon Yampa a dalších pět farníků z Burkina Faso byli muslimy zastřeleni v době ramadánu

Podle Britské zprávy až třetina světové populace trpí náboženským pronásledováním, přičemž křesťanství je nejvíce pronásledovaným náboženstvím. Rozsah a charakter pronásledování křesťanů si vyžaduje důkladný rozbor. Z přehledu FCO o pronásledování křesťanů vyplývá, že se v některých oblastech intenzita a charakter pronásledo-

vání blíží genocidě podle definic Spojených národů.

Afrika, současný domov největšího počtu křesťanů na světě, je jeden z těchto regionů. 16. června byla např. v muslimské vesnici v Ugandě zbourána křesťanská základní škola. 15. června byl bandou muslimů vypálen kostel v třetím největším městě Nigeru, v Maradi. Je evidována řada napadení a vražd v Burkina Faso. Vražedný Islámský stát v Sýrii a Iráku byl sice poražen, jeho bojovníci se po ztrátě území rozptýlili v subsaharské Africe a dochází k infiltraci jejich idejí do zemí západní Afriky. Znovu unášejí křesťanky, což je osvědčená součást džihádistické strategie. Na pronásledování křesťanů se nepodílejí jen muslimové z teroristických skupin, ale i muslimské vlády.

Podle zprávy Open Doors je situace v konkrétních zemích následující:

Somálsko – křesťané (jen několik set) čelí násilí a izolaci. V zemi je 99% muslimů a každá náboženská minorita je těžce pronásledovaná. Křesťanská komunita je nepatrná a žije v trvalé obavě z napadení. Šaria a islám jsou základem ústavy země. V zemědělských oblastech prakticky vládnou wahhábistické džihádistické skupiny hnutí Al-šabáb. Somálští křesťané musí často z bezpečnostních důvodů svou víru tajit.

Libye je domovem jen asi 38 000 křesťanů. Konverze ke křesťanství znamená vystavit se násilí. Libye je také zemí mnoha gastarbajtrů, kteří jsou často napadáni, zotročováni, sexuálně zneužíváni. To vše je ale horší, pokud jde o křesťany.

Zbytky zbořeného kostela v Chartumu

V **Súdánu** žije 1.9 milionu křesťanů. Země je spravována jako islámský stát a práva náboženských menšin jsou výrazně okleštěna s těžkým omezením kázání a tisku. Křesťané čelí soustavnému tlaku a diskriminaci. Mnoho kostelů bylo v letech 2017 a 2018 zbořeno a tak je řada společenství bez místa k bohoslužbám. Postihy konvertitů jsou zde ještě tvrdší než v Libyi.

Hromadný hrob křesťanů zabitých fulbskými muslimy

Nigerie – Nejlidnatější africký stát s 90 miliony křesťanů je zároveň také jedno z nejhorších míst pro život křesťanů v Africe. Eskalace násilí je v zemi dána především rostoucím počtem útoků po zuby ozbrojených fulbských pastevců na křesťanské komunity. Útoky si vyžádaly ve sledovaném období stovky obětí. Útočníci za sebou nechávají vypálené vesnice a zničené kostely. V severni Nigérii jsou křesťané považováni za druhořadé občany, protože v některých spolkových státech platí právo šaría. Křesťané, kteří konvertovali od islámu, jsou pronásledování vlastními rodinami.

10 milionů křesťanů v **Egyptě**, čelí různým druhům pronásledování. Konvertité od islámu jsou pod velkým tlakem okolí a vlastní rodiny, která se je snaží vrátit na „správnou“ cestu. Vážná omezení se týkají staveb kostelů, ale i jejich oprav. Došlo k mnoha bombovým útokům na kostely a stále jsou unášeny křesťanské dívky, které jsou znásilněny, donuceny ke konverzi na islám a k sňatku.

Foto na další straně: Františkánskou školu v Egyptě zapálilo Muslimské bratrstvo

Ve **Středoafrické republice** (CAR), převážně křesťanské zemi, žije křesťanů asi tři a půl milionu.V posledních letech se situace křesťanů v CAR zhoršuje -čelí stupňujícímu se tlaku muslimů. Křesťané jsou ohrožování džhádisty, kriminálními skupinami a trpí střety mezi militanty převážně muslimské Seleky a domobranou anti-Balaka.

V **Alžíru** žije kolem 125 000 křesťanů. V roce 2018 stoupl počet zavřených kostelů. V současné době přibývá otevřených konvertitů, což vede k prudké reakci muslimské rodiny a netolerantní společnosti. Zákon reguluje nemuslimské bohoslužby, zapovídá konverze a zakazuje rouhání, za což je považován i proselytismus. Veřejné hlásání křesťanské víry je proto velmi nebezpečné.

V **Mali** čítá křesťanská populace 425 000 duší. Státy v západní Africe jsou zvýšeně militantní. Zvláště v severní části země je šířící se netolerance příčinou rostoucího násilí proti křesťanům. Džihádisté a kriminální bandy mají zájem držet zemi v rozvratu, chaosu a nestabilitě.

V **Mauretánii** žije v pěti milionové populaci jen kolem deseti tisíc křesťanů. Islámská republika Mauretánie, má autokratickou vládu, vystupující jako ochránkyně islámu. Kvůli tomu je stát hlavním zdrojem pronásledování. Radikální islámští kazatelé podněcují antagonismus a nenávist k nemuslimům. Černí Mauretánci jsou marginalizováni i z rasových důvodů.

V **Etiopii** je hlavním náboženstvím křesťanství (64 mil. křesťanů). Radikální islám se šíří na místní, krajové i národní úrovni. Zvláště v zemědělských oblastech, kde má islám převahu, jsou křesťané šikanování a je jim odpírán přístup ke zdrojům.

Etiopie - zbytky zničeného kostela Kale Hiwot Galeto po násilných útocích muslimských extremistů

V **Maroku** se 3,5 tisíce křesťanů potýká s pronásledováním jak od státu, tak od společnosti. Stát postihuje křesťany různě: zabavováním křesťanských materiálů psaných arabštinou, zákazem evangelizace i omezováním míst pro konání bohoslužeb. Obecně se muslimové ke křesťanům chovají nevraživě, zvláště v zemědělských oblastech.

V **Tunisku** žije malá komunita křesťanů (kolem 24 tisíc) život plný nenávisti a každodenního tlaku ze strany islámské společnosti. Ten vzrostl s návratem bojovníků Islámského státu, tedy s návratem těch pravých muslimů.

Keňa je další africký stát s převahou křesťanů. Hraničí se Somálskem a odtud pronikají do země praví muslimové, kteří spolu s bandami kriminálníků rozvracejí zemi. Množí se sebevražedné útoky na všechny, o kterých se domnívají, že nejsou pravými muslimy, nebo jsou dokonce nepřáteli islámu. Kvůli korupci uvnitř vládních úřadů zůstávají pachatelé útoků často nepotrestaní.

Letos v květnu organizace Open Doors zveřejnila článek (autor Linda Lowry) o Boko Haram. Tato teroristická organizace byla založena roku 2002 v Nigérii a rozšířila se do vedlejších zemí: **Nigeru, Čadu a Kamerunu**. V těchto zemích způsobují útoky Boko Haram dramatické útěky a humanitární krize. Dochází dokonce k otrokářským nájezdům s cílem unášet ženy, které jsou pak prodávány v okolí jezera Čad.

Ve **Rwandě** byly zavřeny tisíce kostelů a pozavíráni duchovní kvůli rušení hlukem a nesrovnalostem v dokumentaci. V Demokratické republice Kongo, ve východní provincii North Kivu, byli napadáni a vražděni duchovní. V oblasti totiž působí nejméně 15 ozbrojených teroristických band.

Podle Britské zprávy jsou křesťané pronásledování pro víru. Národnost, rasa nebo barva kůže nerozhoduje. Cílem různých bojovných islámských skupin a jednotlivců je dosáhnout vymizení křesťanství. Nebude-li tato genocida zastavena, potká africký kontinent osud Blízkého východu.

Zdroj: Gatestone Institut, autor Uzay Bulut

Súdán, Jižní Súdán: Jeden z tisíců …

Věk: 20 let
Zotročen: rok 2000
Osvobozen: září 2014

Jsem z vesnice Wath-thok. Jednou večer, když jsem byl jako obvykle doma s rodiči, zaútočili Arabové na naši vesnici. Byl jsem oddělen od rodičů. Lupiči mě popadli a posadili na koně.

Putovali jsme sedm nebo osm dní do severního Súdánu. V noci jsme spali v lese a k jídlu byl vařený čirok.

V Tabonu byli všichni příslušníci našeho kmene Dinků rozděleni. Byl jsem prodán starému muži jménem Abamit Ahmed. Vzal mě do Magildy. Abamit Ahmed byl ženatý a měl dvě manželky. Kadijah je jeho starší manželka, má 3 děti a Mariam je jeho druhá manželka a má jedno dítě. Musel jsem se starat o kozy. S kozami jsem i spal a jedl o samotě. Nikdo z rodiny otrokáře by se mnou nejedl. Neměl jsem žádný vztah s jeho dětmi. Byl jsem donucen přestoupit na islám. Pokud se nějaká koza ztratila, byl jsem od Abamita bit a častován nadávkami „otrok“, „hlupák“ a „jengai“ (rasová nadávka).

Jednoho dne se ztratily dvě kozy a já je nemohl najít. Arabský nadřízený mě zmlátil holí. Zasáhl i mé levé oko, které začalo krvácet. Zůstal jsem ležet doma. Oko ztmavlo a neviděl jsem na něj. Arabský šéf mi nedovolil jít do nemocnice. Teď vidím jen na jedno oko, protože jsem o druhé přišel po zásahu holí od šéfa. Ani pak se ke mně nechoval lépe.

Jednoho dne, když jsem šel jako obvykle do lesa s kozami, dal jsem se na útěk a setkal se v sousední vesnici s člověkem, který vyhledával a vykupoval otroky. Vzal mě do svého tábora a pak nás kamion dopravil k řece Kiir. Šli jsme odtamtud sedm dní do Jižního Súdánu.

Jsem rád, že jsem tady, protože mě nikdo nebude bít tak, jako v severním Súdánu. Budu i nadále hledat své příbuzné. Děkuji Bohu a děkuji lidem, kteří mě osvobodili.

Tisíce lidí z Jižního Súdánu jsou stále uvězněni v otroctví. Pomozte nám je přivést domů!
www.csi-cr.cz/darovat

„ Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme…“
sv. František z Assisi

Kolik stojí osvobození otroka?

Arabští spolupracovníci CSI nakupují svobodu zotročených Jihosudánců výměnou za vakcínu pro hospodářská zvířata v hodnotě asi 60 USD. Osvobození otroci jsou v Súdánu shromážděni na utajeném shromaždišti a tajně navráceni přes hranice do Jižního Súdánu. Ve své vlasti dostávají čirok a startovací vak s nejdůležitějšími věcmi denní potřeby pro nový život ve svobodě (např. rybářský háček, srp, nádoba na vodu atd.) v hodnotě cca 50 USD. Od roku 2013 navíc každý osvobozený otrok obdrží vlastní dojnou kozu (57 USD). Pro osvobození otroka potřebujeme tedy cca 170 USD (4.000,- Kč). V některých případech jsou nutné další náklady na zdravotní péči.

www.csi-cr.cz/darovat

Eritrea: Vězněná křesťanka Twen Theodoros

Mezinárodní společnost pro lidská práva a Evangelická zpravodajská agentura (IDEA) prohlásila eritrejskou křesťanku Twen Theodoros vězněm měsíce července. Twen byla poprvé uvězněna v roce 2004. Tehdy jí bylo 23 let a právě se rozhodla pro křesťanství. Po propuštění z vězení její otec úředník zajistil, aby nemohla mít kontakt s podzemní církví a nemohla působit jako misionářka. Nechtěla se však víry a misionářských aktivit vzdát a byla o rok později znovu uvězněna. V současnosti 38 letá Twen stále trpí v nelidských podmínkách eritrejských věznic bez řádného rozsudku. V eritrejském diktátorském režimu je státem povolena a státem kontrolována jen eritrejská pravoslavná, katolická a luteránská církev a islám. Evangelikální věřící jsou trvale ohrožení vězením. Z cca šesti milionů obyvatel země je asi 50% muslimů a 47% křesťanů.

Zdroj: CSI

Kanada, Pákistán: Asia Bibi požaduje spravedlnost pro oběti zákona o rouhání

Křesťanka Asia Bibi odsoudila drsné pákistánské zákony o rouhání. Učinila tak ve svém prvním rozhovoru, který poskytla po svém propuštění. Po osmi letech strávených v cele smrti kvůli falešnému obvinění z rouhání vydala naléhavou výzvu k reformě.

V rozhovoru pro The Sunday Telegraph Bibi poděkovala pákistánskému nejvyššímu soudu za to, že ji osvobodil, ale dodala, že ostatní potřebují také spravedlivé procesy. „Existuje mnoho dalších obžalovaných, kteří čekají ve vězení na spravedlnost. Svět by o tom měl vědět.“ řekla.

„Žádám celý svět, aby této záležitosti věnoval pozornost,“ pokračovala Bibi. „Způsob, jakým je někdo obviněn z rouhání a uvězněn bez řádného vyšetřování, bez řádného důkazu, nelze přehlížet“ Zákon o rouhání by

měl být přezkoumán a při uplatňování tohoto zákona by měly existovat vhodné vyšetřovací mechanismy. Nikdo, by neměl být odsouzen bez důkazů."

Utrpení Asia Bibi začalo téměř před 10 lety, když ji dvě muslimské zemědělské dělnice obvinily, že pila vodu ze stejné nádoby, ačkoliv je křesťanka. Bibi, známá také jako Asya Noureen, matka pěti dětí, byla následně obviněna z urážky islámského proroka Mohameda. V Pákistánu, kde 97% obyvatel ze 180 milionové populace tvoří muslimové, je rouhání proti islámu trestáno smrtí nebo vězením

Gunar Wiebalck (CSI) s manželem Asie Bibi

Poté, co strávila osm let v cele smrti, byla Nejvyšší soudem Pákistánu osvobozena, protože svědectví proti ní obsahovalo řadu nesrovnalostí. Byla však držena ve vazbě dalších sedm měsíců, protože pákistánská vláda řešila jak ji osvobodit a zároveň uchránit ji a její rodinu před hněvem tisíců radikálních muslimů.

O čase stráveném v pákistánském vězení, Bibi řekla, že jí křesťanská víra nikdy neopustila, a že nikdy neplakala před svými dcerami, když ji navštívily ve vězení. „Když jsem plakala, tak sama plná bolesti a zármutku," řekla.

Bibi hovořila i o obavách z budoucnosti.:"-Někdy jsem byla tak zklamaná a ztrácela odvahu. Přemýšlela jsem, jestli vyjdu ještě někdy z vězení, co bude dál, jestli zůstanu v cele celý život? Trpěla jsem, moje děti trpěly, obrovsky to zasáhlo náš život."

V květnu byla Bibi konečně přivezena do Kanady. Odjezd z Pákistánu zprostředkoval zvláštní vyslanec Evropské unie pro náboženskou svobodu Jan Figel. Kvůli hrozícímu nebezpečí se nemohla rozloučit se svým otcem ani domovem. „Moje srdce bylo zlomené, když jsem musela uniknout, aniž bych se setkala s rodinou. Pákistán je moje země, Pákistán je moje vlast, mám ráda svou zemi, mám ráda svou půdu, " řekla.

Asia Bibi (54) doufá, že se v nadcházejících měsících přestěhuje se svou rodinou do Evropy. V současné době žijí v Kanadě.
Jan Figel Telegrafu řekl, že Bibi je „obdivuhodně odvážná žena a milující matka, jejíž příběh může sloužit jako základ pro reformu v Pákistánu, který má velmi zastaralý systém právních předpisů o rouhání, snadno zneužitelný proti nepohodlným sousedům a nevinným lidem".

Asia Bibi se zavražděným guvernérem Salmanem Tasserem

Americké ministerstvo zahraničí uvádí, že podle odhadů zákona je odsouzeno za rouhání v Pákistánu dalších 77 lidí. Ale Shaan Taseer, syn zavražděného guvernéra Pandžábu Salmaana Taseera, udává, že za rouhání je odsouzeno více než 200 lidí. Právníci a lidskoprávní skupiny tvrdí, že obvinění z rouhání jsou často nepravdivá a jsou vymáhána tlakem rozzuřeného duchovenstva a radikálních muslimů. V posledních letech

uprchly tisíce pákistánských křesťanů do zemí, jako je Thajsko, Srí Lanka a Malajsie v naději, že jim bude poskytnut azyl v bezpečnější zemi.

V souvislosti s případem Asie Bibi vyzvaly USA Pákistán, aby propustil více než 40 členů náboženských menšin, kteří čelí obvinění z rouhání. Rovněž vyzval pákistánské vedení, aby jmenovalo vyslance, který by se zabýval stavem náboženské svobody v zemi.

V každoročním přehledu zemí, který sestavuje organizace Open Doors, byl Pákistán uveden jako pátá nejhorší země, kde křesťané čelí nejtěžšímu pronásledování za svou víru, přičemž obvinění z rouhání se uvádí jako jeden z hlavních zdrojů útlaku.

Petice proti pákistánským zákonům o rouhání

Asia Bibi odsouzená v Pákistánu za rouhání k trestu smrti byla sice osvobozena, ale zákony o rouhání nadále platí a jsou často zneužívány proti náboženským menšinám. CSI, která je už dlouhé roky solidární s pákistánskými křesťany, se rozhodla připojit k internetové petici za zrušení zákonů o rouhání. Pokud se chcete k petici připojit, můžete tak učinit na webu uvedeném pod textem petice. Děkujeme!

Text petice:

My, níže podepsaní, vyzýváme k úplnému zrušení všech zákonů o rouhání.

Asia Bibi byla sice osvobozena, ale ve vězeních stale čeká na smrt mnoho dalších obviněných z rouhání. V prosinci 2018 byli dva křesťanští bratři odsouzeni k trestu smrti na základě smyšleného obvinění z rouhání. Náboženské menšiny trpí těmito zákony nejvíce, neboť jsou proti nim zneužívány jako trvalá hrozba nad životy bezmocných lidí.

Nevinní Pákistánci jsou roky vězněni za něco, co neudělali, protože jsou proti nim zneužity zákony o rouhání.

Zákony o rouhání jsou hanbou na pověsti Pákistánu a zastaralým koloniálním nástrojem, který měl za cíl udržet mír mezi různými skupinami. Místo toho však vede k nesnášenlivosti a nenávisti.

Zákony a paragrafy o rouhání

§ 298 Užití jakéhokoli slova nebo vydávání jakéhokoli zvuku nebo provádění jakéhokoli gesta nebo umisťování jakéhokoli předmětu s úmyslem zranit náboženské city jakékoli osoby. 1 rok odnětí svobody, nebo pokuta, nebo obojí

§ 298 A Užití hanlivých poznámek apod.ve vztahu k svatým osobnostem. 1980 3 roky odnětí svobody, nebo pokuta, nebo obojí

§ 298 B (Ahmádský zákon o rouhání) Zneužití názvů, popisů a titulů, apod., náležících konkrétním svatým osobnostem nebo místům, (Ahmadis. 26. dubna 1984) 3 roky odnětí svobody a pokuta

§ 298C (Ahmádský zákon o rouhání) Aka Vyhláška XX: f muslim, kázání nebo šíření jeho víry, nebo „jakýmkoliv způsobem“ pobuřování náboženských pocitů muslimů, či vystupování jako muslim. 26. dubna 1984 3 roky odnětí svobody a pokuta

§ 295 Poškozování nebo zneuctění míst uctívání, s úmyslem urážet náboženství jakékoli třídy Až 2 roky vězení nebo pokuty, nebo obojího

§ 295A Úmyslné a zlomyslné jednání, jejichž cílem je pobouřit náboženské city jakékoli třídy urážkou jejich náboženství nebo náboženského vyznání. 1927 [18] Až 10 let odnětí svobody, nebo pokuta, nebo obojí

§ 295B Hanobení Koránu apod. 1982 (19) Odnětí svobody na doživotí

§ 295C Použití hanlivých poznámek, mluvených, psaných, přímo či nepřímo, atd, zneuctění jména Proroka Muhammada nebo jiného Proroka (1986) Bezpodmínečný Trest Smrti a Pokuta (únor 1990 [20])

Soudnímu řízení musí předsedat muslimský soudce [21].

Petici je možné podepsat na webové stránce:
https://www.gopetition.com/petitions/end-pakistani-blasphemy-laws.html
odkaz na petici je též na webu CSI: www.csi-cr.cz

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli v období od 1.6.2019 do 31.7.2019

Mgr. Adlt Miroslav, Bartoš Ladislav, Benda Jan, Bezděk Jan, Běhanová Ludmila, Biernát Josef, Bílek Ondřej, Bilíková Josefka, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechová Marie, Boráková Zdenka, Breindl Barbara, Brich Václav, Brůhová Františka, Brůna František, Burget Radek, Burková Hedvika, Busková Milada, Běhanová Ludmila, Mgr. Čaňo Miroslav, Červenka Jaroslav, Čubík Josef, Daňková Eliška, Ing Dlouhá Nicole, Dolistová Marie, Dolníčková Hedvika, Mgr Doležel Karel, Doležel Radek, Dostalíkovi Ladislav a Libuše, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Drdla Karel, Erhartová Jitka, Faiferovi Adolf a Vlasta, Ing Fajmon Vladimír, Ing Faltýnek Josef, Felner František, Frolková Noela, Frydrychová Věra, Gabrielová Anežka, Gajdoš Milan, Gottwaldová Marie, Grécmanová Maria, Haman Josef, Hana a JUDr. František Borkovi, Handl Josef, Hanušová Marie, Mgr. Hanák Martin, Hanáčík Jiří, Harsová Marie, Hašková Dominika, Herynková Miloslava, Havelka Jan, Hofman František, Holasová Josefa, Ing Holub Vítězslav CSc, Ing Holínská Jana, Hošková Ludmila, Hurbiš Josef, Chalupecký Daniel, Ing. Chalupník Pavel, Chalupski Michal, Charouzová Anna, Jandáček Milan, Janíček František, Janoušek Martin, Jargusová Anděla, Jarkovská Ludmila, Jebousek Josef, Jelínek Severín, Jelínková Vlasta, Jendrichovský Ján, Joudal Karel, Jun Zdeněk, Jónová Veronika, Kacálková Helena, Kadlec Jiří, Mgr Karasz Martin, Kavanová Alena, Kašicová Jaroslava, Mgr Kaška Pavel, Kašková Jana, Kelnar Pavel, Ing. Klapcová Maria, Knotková Marie, Kolářová Hana, Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti České Budějovice, P. Kopecký Josef SDB, Mgr Kopečný Vojtěch, Kosařová Eliška, Kozák Jan, MVDr Košelka Ladislav, Mgr Kováč Peter, Král Petr, Krčmářová Anna, Krejčová Jana, Krýdovi Jiří a Naděžda, Kudla Martin, manželé Kulihovi, Lacinová Alžběta, Larisch Vilém, Lazebníček Lukáš, Ličman Jan, Liška Jiří, Lomová Zdena, Ing. Loub Josef, Ludvíková Marie, Macíčkovi David a Petra, Machovský Miroslav, Malečková Štěpánka, PhDr. Mančalová Jana, Marková Jana, Matůšů Marie, Matůšů Anežka, Michl Jindřich, Mikulášková Jaroslava, Miškovská Eugenie, Motanová Marie, Mokrý Jiří, Mühlová Irena, Navrátil Milan, Mgr Nedvědová Marie, Nekuda Jan, Ing Nesrstová Pavla, Mgr Neudert Jan, Nováková Veronika, Ondruš Jiří, Mgr Papicová Ludmila, Pavelková Anežka, Pavlíčková Klára, Pašková Anna, Petrovická Blanka, Petřina Milan, Pikeš Václav, Pilarčík Štefan, Podestátová Jaroslava, Podešvová Emilie, Pohunková Miroslava, PhDr. Poláková Jolana, P. Mgr. Poláček Bohumil, Mgr Popelová Marta, Pospíšil Milan, Pomkla Petr, Bc. Pořízek Miroslav a Šárka, Procházka Josef, Procházka Vít, Procházka Vít, Prokop Tomáš, Provazník Jiří, Průchová Emilia, Ptáček Bořivoj, Radikovská Marie, Raszyková Ludmila, Regner Otakar, Rybářová Jana, Rydlo Jan, Řičánková Blanka, ŘKF v Děčíně, manželé Růžičkovi, Sarofin Andrej, Sestry Voršilky Praha, Schneider Václav, Severa Václav, MUDr Skovajsa Petr, Sládečková Marta, Ing Sláma Jan, P. Smolen Štěpán, Smolková Petra, Sobek Oldřich, Sobotová Marie, Sojka Bohumír, Solař Mojmír, Sommerová Marie, Sošková Lucie, Stillová Ludmila, Stoklas Vladimír, Stoklásek Josef, Straková Mária, Stulová Anna, Suchý Jan, Synek Luděk, Synková Marie, Šerý Lukáš, Šemberová Josefa, Šenk Václav, Široká Silvie, Ing Škarek Jan, Špouchal Jan, Štikarová Emilie, Šváchová Anna, Ing Tichý Borek, Tobola Petr, Tomanová Alena, Tomášek Tomáš a Veronika, Trunčíková Ema, Uhlík Václav, Utíkalová Marie, Vachek Pavel, Valerovi Tomáš a Renata, Valná Krista, P. Mgr. Vlček Josef, Voláková Drahomíra, Vondrášek Adolf, Voznar Marek, Vymazal Antonín, Vítovi Zdeněk a Pavlína, Zbranková Anna, Zieglerová Marie, Ing. Záleský Jaroslav a Jitka, Závalová Anežka, MUDr Zítková Ludmila, Ing. arch. Žalud Stanislav, Železná Marta, Ing Žingor Daniel,

„ Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme…“

sv. František z Assisi

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11
549 01 Nové Město nad Metují
CZECH REPUBLIC

Česká pošta | **OP** | **2019/05333**

Zpravodaj CSI je adresátům zasílán s jejich souhlasem a adresy v žádném případě neposkytujeme třetím osobám.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:
Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11
549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084
737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi.czechrepublic@gmail.com
Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

Česká republika
ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Slovenská republika
Prima banka
č.ú. 837 035 3002/5600
IBAN: SK75 5600 0000 0083 7035 3002

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSANÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.